

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, nar. X
státní příslušnost X
zastoupený JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra České republiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, č. j. OAM-882/ZA-ZA11-ZA01-2024

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2024, č. j. OAM-882/ZA-ZA11-ZA01-2024 (dále též „napadené rozhodnutí“), jímž bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zastaveno řízení o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ochrany, neboť jeho žádost byla shledána jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu.

II.

Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že těžiště jeho obav souvisí s pronásledováním ze strany věřitele. V této souvislosti namítl, že žalovaný nepostupoval podle § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nevedl řízení způsobem vedoucím ke zjištění skutečného stavu věci, když se nezaobíral pozicí X policejní složky, potažmo existencí orgánu vnitřní kontroly, který by na zákonnost postupů policejního orgánu dohlížel.
3. Žalobce dále v žalobě namítl, že odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze obecně hodnotí úroveň dodržování lidských práv v X, a již se dále nezabývá posouzením individuální situace a obav žalobce. Žalobce dále v odůvodnění napadeného rozhodnutí postrádá posouzení samotné existence úřadu ombudsmana, který by dohlížel na zachování práv žalobce.
4. Dále žalobce namítl, že nelze jeho žádost o mezinárodní ochranu označovat za účelovou, jelikož žádost o mezinárodní ochranu podal až v situaci hrozícího vycestování. Azylově relevantním důvodem žádosti žalobce o mezinárodní ochranu jsou přitom obavy z pravděpodobného pronásledování jeho osoby státem, a to z důvodu profesní solidarity policistů s vyhrožujícím věřitelem žalobce, který je rovněž policistou.
5. V závěru žaloby žalobce uvedl, že výhrůžkám ze strany svého věřitele čelil již v době pobytu v X a věřitel v těchto výhrůžkách pokračoval i po žalobcově přesídlení do zahraničí. Z výše uvedeného se tak žalobce nedomnívá, že by se situace v případě jeho návratu do X změnila.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný vyjádřil svůj nesouhlas s žalobními námitkami, považuje napadené rozhodnutí za řádně odůvodněné a odpovídající konkrétním okolnostem případu žalobce. Při rozhodování se řídil skutečnostmi, které žalobce tvrdil, a ke kterým shromáždil relevantní a aktuální informace.
7. Žalovaný připomněl, že se jedná o opakovanou žádost a tato žádost je žalobcem odůvodněna naprosto shodně s žádostí první, kdy se žalovaný již se všemi tvrzenými obavami žalobce vypořádal a neshledal důvody pro udělení jakéhokoli typu mezinárodní ochrany. Správnost tohoto rozhodnutí následně potvrdil rozsudkem Městský soud v Praze (*pozn. soudu, správně Krajský soud v Praze*) a Nejvyšší správní soud odmítl následnou kasační stížnost jako nepřijatelnou.
8. Žalovaný dále odkázal na rozhodovací praxi Městského soudu v Praze týkající se institutu opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kdy Městský soud v Praze uvádí, že opakovaná žádost neslouží ke skutkovému doplňování žádosti první, nýbrž má být tímto institutem umožněno žadateli uvést skutečnosti, které mohou ovlivnit jeho postavení, ale které nemohl uplatnit během předchozího řízení (srov. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 8. 2014, č. j. 1 Az 22/2014-33).
9. Žalovaný z výše uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

IV.

Obsah správního spisu

10. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
11. První žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 26. 6. 2023. Jako důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce tehdy uvedl obavu z věřitele, který mu hrozí zabitím, pokud mu nesplatí peněžní půjčku. Žalobce dále uvedl, že se vyhrožování ze strany věřitele nepokusil s X policií či jiným způsobem řešit, protože měl obavy, že se o tom dozví věřitel. Rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 10. 2023, č. j. OAM-866/ZA-ZA11-K12-2023, nebyla žalobci mezinárodní ochrana v žádné formě udělena. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 15. 3. 2024, č. j. 42 Az 2/2024-26. Kasační stížnost proti uvedenému rozsudku byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2024, č. j. 9 Azs 106/2024 – 30, odmítnuta pro nepřijatelnost.
12. Druhou (opakovanou) žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 7. 7. 2024. Žalobce zejména uvedl, že žádá ze stejných důvodů, jako při první žádosti a současně doplnil, že jeho rodiče prodali dům v X a žijí v Y a nemá tedy kde v X bydlet.
13. Dne 15. 7. 2024 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, kterým řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastavil z důvodu nepřípustnosti žádosti dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že dne 7. 7. 2024 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky (dále jen „ČR“). Dále uvedl, že dne 10. 7. 2024 poskytl žalobce údaje potřebné k podané opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Ve výčtu materiálů, z nichž při rozhodování vycházel, žalovaný uvedl: výpověď žalobce, Rozhodnutí z předchozího řízení ze dne 17. 10. 2023 č. j. OAM-866/ZA-ZA11-K12-2023 a dále informace, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v X, konkrétně Informace OAMP Ministerstva vnitra ČR: X: Hodnocení X jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023 a Informace OAMP Ministerstva vnitra ČR: X: Situace X občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí. Přístup úřadů a společnosti, přístup ke vzdělání, lékařské péči, sociálním službám a na trh práce, ze dne 16. 11. 2023, přičemž veškeré uvedené podklady jsou součástí spisového materiálu. V návaznosti na seznámení se s podklady v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 12. 7. 2024 žalobce uvedl, že v doložených informacích je vše krásně napsané, ale realita je jiná. Žalobce souhlasil, že v X existuje demokracie, ale dodal, že je tam korupce, která je mnohem větší. Žalobce nenavrhoval žádné další doplnění podkladů a neuvedl ani žádné další skutečnosti. Následně žalovaný shrnul důvody tvrzené v první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany a připomněl i průběh tohoto řízení. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce ve své opakované žádosti uvedl naprosto stejné motivy odchodu ze své vlasti a neochoty se vrátit, jako uváděl již v průběhu správního řízení o jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dále uvedl, že dle doložených Informací OAMP Ministerstva vnitra ČR se navrátilci po příjezdu do vlasti nesetkávají s jakýmkoliv diskriminačním chováním. Žalovaný také uzavřel, že na základě Informací OAMP Ministerstva vnitra ČR o zemi původu žadatele, nedošlo v X od doby, kdy byla meritorně posuzována první žádost žalobce (od 17. 10. 2023, resp. Od 13. 6.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2024, kdy rozhodl Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti), k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Z těchto důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno výše.

V.

Právní posouzení věci soudem

14. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumávání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
15. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany není přípustná, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
16. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které za a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a za b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
17. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.
18. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu se řízení zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
19. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí vždy obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011 – 96, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 210/2017 – 23). Z uvedeného vyplývá, že žalovaný má povinnost zabývat se jednak tím, zda žádost žadatele obsahuje nové skutečnosti či zjištění relevantní pro případné udělení mezinárodní ochrany, a dále také tím, zda nedošlo k takové změně situace v zemi původu, která by rovněž mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
20. V nyní projednávané věci soud shledal, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval žalobcem uvedeným důvodem, pro který žalobce žádal o udělení mezinárodní

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

ochrany, a napadené rozhodnutí obsahuje rovněž odůvodněný závěr, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti či důvody relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany. V této souvislosti považuje soud za potřebné zdůraznit, že žalobce v žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 7. 7. 2024, v rámci poskytnutí údajů ze dne 10. 7. 2024 ke své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, ani v žalobě samotné netvrdí žádné další azylově relevantní důvody oproti předchozímu správnímu řízení ve věci mezinárodní ochrany. Žalobce ve své v pořadí již druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že důvody jeho žádosti jsou stejné jako v předchozím řízení, tedy problémy kvůli podnikání. Žalobcem tvrzené důvody pro udělení mezinárodní ochrany jsou tak zcela totožné jako důvody, které žalobce uvedl již v rámci své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany a s těmito důvody se žalovaný v rozhodnutí o první žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17. 10. 2023, č. j. OAM-866/ZA-ZA11-K12-2023, řádně vypořádal. V nyní napadeném rozhodnutí pak žalovaný na předmětné rozhodnutí o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany odkázal právě s argumentem, že po posouzení uvedených důvodů pro udělení mezinárodní ochrany dospěl k závěru, že žalobce ve své druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl zcela stejné důvody jako ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

21. Ze spisového materiálu i napadeného rozhodnutí je pak zřejmé, že se žalovaný zabýval i otázkou, zda nedošlo v zemi původu žalobce k podstatným změnám, které by byly relevantní ve smyslu zákona o azylu. Žalovaný vycházel z aktuálních informací o zemi původu žalobce, které jsou součástí spisového materiálu a jsou uvedeny i v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a žalobce se s nimi mohl v rámci správního úkonu seznámit a vyjádřit se k nim. Soud konstatuje, že žalovaný situaci v zemi původu evidentně zjišťoval a zabýval se jí, když v odůvodnění napadeného rozhodnutí následně konstatoval, že po vyhodnocení výše citovaných podkladů uzavírá, že v X nedošlo od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, k žádné zásadní změně z hlediska obecné bezpečnostní či politické situace, která by samotná mohla mít vliv na posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany. Zdejší soud z aktuálních podkladů obsažených v předloženém správním spise ověřil, že v zemi původu žalobce – v X od doby, kdy byla posuzována předchozí žádost žalobce, skutečně nedošlo ve vztahu k žalobcem tvrzeným důvodům k žádné změně politické či bezpečnostní situace, stejně tak tam nedošlo ani k jiným změnám, které by mohly být podstatné ve vztahu k udělení mezinárodní ochrany. Závěry žalovaného mají náležitou oporu ve správním spise.
22. Žalovaný tudíž zcela správně dospěl k závěru o nepřipustnosti opakované žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, soud se s jeho závěry plně ztotožňuje.
23. Žalobce namítal, že žalovaný nedostatečně a bez ohledu na individualitu případu zjistil skutečný stav věci, čímž mělo dojít k porušení § 3 správního řádu, poukázal na to, že žalovaný nijak nepřezkoumával pozici X policejních složek, potažmo se nezaobíral existencí vnitřního kontrolního orgánu, dohlížejího na zákonnost postupů policejních orgánů a nezaobíral se samotnou existencí úřadu ombudsmana v X, který by dohlížel na zachování práv žalobce.
24. Soud připomíná, že pokud je opakovaná žádost o mezinárodní ochranu shledána nepřipustnou, nedochází k jejímu meritornímu projednání, ale řízení je dle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. Žalovaný proto v případě žalobce postupoval v souladu se zákonem, když znovu v rozhodnutí neposuzoval naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v jejích jednotlivých formách včetně posuzování pozice X policejního orgánu a

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

existence vnitřního kontrolního orgánu nebo úřadu ombudsmana. Nadto soud uvádí, že existenci Úřadu veřejného ochránce práv se zabývala Informace OAMP Ministerstva vnitra ČR: X: Hodnocení X jako bezpečné země původu, ze dne 3. 10. 2023 (srov. str. 5 předmětné Informace), která je součástí správního spisu, a ze které žalovaný vycházel v napadeném rozhodnutí. Ze stejné Informace také vyplývá, že na území X působí také další 2 orgány dohlížející na dodržování lidských práv v zemi. Těmito dalšími orgány jsou Agentura pro mezietnické vztahy a Rada pro prevenci diskriminace a zajištění rovnosti.

25. Z výše uvedených důvodů soud uvádí, že namítaná pochybení ze strany žalovaného neshledal a jeho postup byl v souladu se zákonem. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, na základě jakých skutečností a úvah dospěl žalovaný k závěru, že v případě žalobce byly naplněny podmínky pro postup dle § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu, a žalovaný tento svůj závěr dostatečným, srozumitelným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil. S ohledem na uvedené soud shledal námitky žalobce nedůvodnými.

VI.

Závěr a náklady řízení

26. Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
27. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. prosince 2024

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.